

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชูชีพ พงษ์สมบุรณ์. การเปรียบเทียบการเทียบมาตรฐานระหว่างรูปแบบที่ใช้ผู้สอบร่วมกับรูปแบบที่ใช้แบบสอบร่วม. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ผจงจิต อินทสุทร. รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน *ด้วยโมเดลโลจิสติก*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- ภาวดี ศรีสุขวัฒนานนท์. การเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการเทียบมาตรฐานที่ต่างกันเมื่อแบบสอบร่วมมีความยาวต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- เรวดี อินทสระ. การเปรียบเทียบความคลาดเคลื่อนของการเทียบมาตรฐานระหว่างรูปแบบอิงทฤษฎีตอบสนองข้อสอบและรูปแบบวิเคราะห์องค์ประกอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- สงบ ลักษณะ. ความสามารถเกี่ยวกับการตอบข้อสอบ. *วารสารวัดผลการศึกษา* 4 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2528): 47-54.
- _____. การเทียบระดับคะแนนระหว่างแบบสอบ (Equating). *วารสารวัดผลการศึกษา* 4 (กันยายน-ธันวาคม 2528): 21-32.
- สุจินดา ผ่องอักษร. การศึกษาความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่วัดตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ในช่วงระยะเวลา 3 ปี (ปี 2529-2531) โดยใช้การเทียบคะแนนรูปแบบราสส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. การพัฒนาทฤษฎีลาเท็นเทรทเพื่อวิเคราะห์ข้อสอบ. *วารสารวัดผลการศึกษา* 7 (มกราคม-เมษายน 2529): 41-68.
- อาภรณ์ กาญจนกิจโสภณ. การสร้างแบบทดสอบและตารางเทียบระดับคะแนนแนวดิ่งในวิชาคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ภาษาอังกฤษ

- Angoff, W.H. *Educational Measurement*. 2nd ed. Washington D.C.: American Council on Education, 1951.
- . Technical and practical issues in equating: A discussion of four papers. *Applied Psychological Measurement* 11 (September 1987): 291-300.
- Baker, F.B. A comparison of two procedures for computing IRT equating coefficients. *Journal of Educational Measurement* 28 (Summer 1991): 147-161.
- Bejar, I.I., and Wingersky, M.S. A study of pre-equating based on item response theory. *Applied Psychological Measurement* 6 (Summer 1982): 309-325.
- Brennan, R.L. Introduction to problems, perspectives, and practical issues in equating. *Applied Psychological Measurement* 11 (September 1987): 221-223.
- ., and Kolen, M.J. Some practical issues in equating. *Applied Psychological Measurement* 11 (September 1987): 279-289.
- Gulliksen, H. *Theory of Mental Test*. New York: Willey, 1950.
- Hambleton, R.K., and Swanminathan, H. *Item Response Theory: Principles and Application*. Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing, 1985.
- Harris, D.J. A comparison of Angoff's Design I and Design II for vertical equating using tradition and IRT methodology. *Journal of Educational Measurement* 28 (Fall 1991): 221-234.
- Holmes, S.E. Unidimensionality and vertical equating with the Rasch model. *Journal of Educational Measurement* 19 (Summer 1982): 139-145.

- Kolen, M.J. Comparison of traditional and item response theory methods for equating test. *Journal of Educational Measurement* 18 (Spring 1981): 1-11.
- . Comparison of four procedures for equating the test of general educational development. *Journal of Educational Measurement* 19 (Winter 1982): 279-292.
- ., and Harris, D.J. Comparison of item pre-equating and random group equating using IRT and equipercentile methods. *Journal of Educational Measurement* 27 (Spring 1990): 27-38.
- Lord, F.M. *Applicatinal of Item Response Theory to Practical Testing Problem*. New Jerrey: Hillssdale Erlbaun, 1980.
- Lord, F.M. Practical applications of item characteristic curve theory. *Journal of Educational Measurement* 14 (Summer 1977): 117-138.
- Lord, F.M. Standard error of an equating by item response theory. *Applied Psychological Measurement* 6 (Fall 1982): 463-472.
- Loyd, B.H., and Hoover, H.D. Vertical equating using the Rasch model. *Journal of Educational Measurement* 17 (Fall 1980): 179-192.
- Mislevy, R.J., and Stocking, M.L. A consumer's Guide to LOGIST and BILOG. *Applied Psychological Measurement* 13 (March 1989): 57-74.
- Peterson, N.S., Marco, C.L., and Stewart, E.E. A test of the adequacy of linear score equating methods. In P.W. Holland, and D.B. Rubin (ed), *Test Equating*, pp.71-135. New York: Academic Press, 1982.
- Skaggs, G., and Lissitz, R.W. IRT test equating: Relevant issues and a review of recent research. *Review of Educational Research* 56 (Winter 1986): 495-525.

Slinde, J.A., and Linn, R.L. Vertical equating test: Fact or Phantom.

Journal of Educational Measurement 14 (Spring 1978): 23-31.

———., and Linn, R.L. An exploration of the adequacy of the Rasch

model for the problem of vertical equating. *Journal of*

Educational Measurement 15 (Spring 1978): 23-34.

Stocking, M.L., and Lord, F.M. Development a common metric in item

response theory. *Applied Psychological Measurement*

7 (Spring 1983): 201-210.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การนิยามความสามารถและการปรับของสเกลความสามารถ

สเกลความสามารถที่ถุกนิยามขึ้น สามารถพิจารณาจากรูปแบบทฤษฎีตอบสนองข้อสอบจากฟังก์ชัน IRT สำหรับคนที่ i โดยที่จากสมการ

$$P_i(\theta) = c + (1-c) \frac{e^{Da_i(\theta-b_i)}}{1+e^{Da_i(\theta-b_i)}}$$

สามารถปรับ (Transformation) θ ไปยัง θ^* , b_i ไปยัง b_i^* และ a_i ไปยัง a_i^* ด้วยสมการ

$$\theta^* = l\theta + k$$

$$b_i^* = lb_i + k$$

$$a_i^* = a_i/l$$

เมื่อ $c_i^* = c_i$ แล้ว

$$\begin{aligned} P_i(\theta^*) &= c_i^* + (1-c_i^*) \frac{e^{Da_i^*(\theta^*-b_i^*)}}{1+e^{Da_i^*(\theta^*-b_i^*)}} \\ &= c_i + (1-c_i) \frac{D(a_i/l)(l\theta+k-lb_i-k)}{1+e^{D(a_i/l)(l\theta+k-lb_i-k)}} \\ &= c_i + (1-c_i) \frac{e^{Da_i(\theta-b_i)}}{1+e^{Da_i(\theta-b_i)}} \\ &= P_i(\theta) \end{aligned}$$

ตัวชี้วัดฟังก์ชันตอบสนองข้อสอบถูกเปลี่ยนแปลงด้วยความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

การเทียบระดับความสามารถ

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ค่าความยากเฉลี่ย (\bar{b}) และค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (\bar{a}) ของข้อสอบรวมจำนวน 5 ข้อ ไปใช้เพื่อปรับค่าความสามารถของแต่ละระดับให้อยู่ในสเกลเดียวกัน ดังสูตรหน้าที่ 63 เพื่อสร้างสมการเส้นตรง 4 สมการ ดังสมการที่เสนอต่อไปนี้

$$e_{12} = 0.8039 e_2 - 1.0779$$

$$e_{23} = 0.7466 e_3 - 1.2059$$

$$e_{32} = 1.3394 e_2 + 1.6152$$

$$e_{21} = 1.2440 e_1 + 1.3406$$

ซึ่งสมการทั้ง 4 สมการข้างต้นใช้ในการปรับ (Transformation) ค่าความสามารถของนักเรียนทั้ง 3 ระดับ คือ ม.1, ม.2 และ ม.3 ให้อยู่ในสเกล (Scale) เดียวกัน ปรากฏผลดังตารางที่ 15 (หน้าที่ 79) 27 และ 28

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 การเทียบระดับความสามารถของนักเรียนกลุ่มเทียบมาตรฐานระดับ ม.1
ให้ยู่สเกลเดียวกับระดับ ม.2 และ ม.3

θ_1	θ_{12}	$\theta_{(12)3}$
-2.76	-3.30	-3.70
-2.48	-3.07	-3.50
-2.20	-2.85	-3.33
-1.92	-2.62	-3.16
-1.64	-2.40	-3.00
-1.36	-2.17	-2.83
-1.08	-1.95	-2.66
-0.80	-1.72	-2.49
-0.52	-1.50	-2.33
-0.24	-1.27	-2.15
0.04	-1.05	-1.99
0.32	-0.82	-1.82
0.61	-0.59	-1.65
0.89	-0.36	-1.47
1.17	-0.14	-1.31
1.45	0.09	-1.14
1.73	0.31	-0.97
2.01	0.54	-0.80
2.29	0.76	-0.64
2.57	0.99	-0.47
2.85	1.21	-0.30
3.13	1.44	-0.13
3.41	1.66	0.03
	1.79	0.13
	2.04	0.32
	2.30	0.51
	2.55	0.70

ตารางที่ 28 การเทียบระดับความสามารถของนักเรียนกลุ่มเทียบมาตรฐานระดับ ม.3 ให้อยู่
ในสเกลเดียวกับระดับ ม.2 และ ม.1

^๑ (๓๒)1	^๑ ๓๒	^๑ ๓
-2.70	-3.25	
-2.38	-2.99	
-2.07	-2.74	
-1.98	-2.67	-3.20
-1.58	-2.35	-2.29
-1.16	-2.01	-2.71
-0.75	-1.68	-2.46
-0.35	-1.36	-2.22
-0.07	-1.02	-1.97
0.47	-0.70	-1.73
0.88	-0.37	-1.48
1.30	-0.03	-1.23
1.70	0.29	-0.99
2.11	0.62	-0.74
2.52	0.95	-0.50
2.93	1.28	-0.25
3.36	1.62	0.00
3.75	1.94	0.24
	2.27	0.49
	2.59	0.73

การเทียบระดับคะแนน

จากตารางที่ 15 (หน้า 79) 27 และ 28 ซึ่งเป็นตารางที่ใช้เทียบระดับความสามารถ ของนักเรียนจากระดับชั้นหนึ่งไปอีกระดับชั้นหนึ่ง นำค่าความสามารถของนักเรียน แต่ละระดับจากตารางทั้งสามไปเทียบหาค่าคะแนนดิบในแต่ละระดับความสามารถจากตาราง ที่ 14 (หน้า 76) ได้ผลเป็นตารางเทียบคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างระดับชั้นทั้ง 3 ระดับ ซึ่งไม่ว่าจะเทียบความสามารถของนักเรียนจากระดับ ม.1 ไปหาระดับ ม.2 และ จากระดับ ม.2 ไปหาระดับ ม.3 หรือเทียบความสามารถของนักเรียนจากระดับ ม.3 ไป หาระดับ ม.2 และจากระดับ ม.2 ไปหาระดับ ม.1 หรือเทียบความสามารถของนักเรียน จากระดับ ม.2 ไปหาระดับ ม.1 และระดับ ม.3 ก็ตาม เมื่อระดับความสามารถเป็น คะแนนสอบแล้ว ได้ผลเหมือนกันทั้ง 3 กรณี ดังผลที่แสดงในตารางที่ 16 (หน้าที่ 82)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เกี่ยวข้อง

1. ศาสตราจารย์ยุพิน พิพิธกุล	ภาคมัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์พร้อมพรรณ อุดมสิน	ภาคมัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์สุวัฒนา อุทัยรัตน์	ภาคมัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ไตรรงค์ เจนการ	สนง. ทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ
5. ดร.สุพักตร์ พิบูลย์	ฝ่ายวางแผนและการประเมิน
หน่วยศึกษานิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ
6. รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์	ภาควิชาวัดผลและการวิจัย
มศว. ประสานมิตร
7. อาจารย์สารภี ศิริอนันตภักดิ์	โรงเรียนเทพพิทยาภานุมาศ สงขลา
8. อาจารย์สุรพล เนาวรัตน์	โรงเรียนพระแสงวิทยา สุราษฎร์ธานี
9. อาจารย์สุนนา แสงโมรา	โรงเรียนหอวัง กรุงเทพฯ
10. อาจารย์สุวิวัฒน์ รัตนโสภา	โรงเรียนหอวัง กรุงเทพฯ
11. อาจารย์จรี สงคสิริ	โรงเรียนหอวัง กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหาของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 ราชวิชา คณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและอสมการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา
<p><u>ม.1</u> นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หาคำตอบของสมการโดยการแทนค่าตัวแปรในสมการได้ 2. หาสมการที่สอดคล้องกับคำตอบที่กำหนดให้ได้ 3. บอกคุณสมบัติการเท่ากันได้ 4. แก้สมการโดยใช้คุณสมบัติการเท่ากัน และตรวจสอบ 	<p><u>ม.1</u> สมการอยู่ในรูปร่างง่าย คือ $ax+b = c$ และ $a(bx+c) = d$ เมื่อ a, b, c และ d เป็นค่าคงที่ ซึ่งเป็นจำนวนจริงบวก x เป็นตัวแปร</p>
<p><u>ม.2</u> นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หาคำตอบของสมการโดยการแทนค่าตัวแปรด้วยจำนวนต่าง ๆ ได้ 2. หาสมการที่สอดคล้องกับคำตอบที่กำหนดให้ได้ 3. เขียนกราฟแสดงคำตอบของสมการได้ 4. อ่านกราฟแสดงคำตอบของสมการได้ 5. แก้สมการโดยใช้คุณสมบัติการเท่ากัน และตรวจสอบคำตอบได้ 6. แก้สมการที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง 	<p><u>ม.2</u> สมการอยู่ในรูป</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. $ax+b = c$ 2. $ax+bx+cx = d$ 3. $a(bx+c) = d$ <p>เมื่อ a, b, c, d เป็นค่าคงที่ซึ่งเป็นจำนวนจริง x เป็นตัวแปร</p>
<p><u>ม.3</u> นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หาสมการที่สอดคล้องกับคำตอบที่กำหนดให้ได้ 2. แก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวได้ 	<p><u>ม.3</u> สมการอยู่ในรูปที่ซับซ้อนขึ้น มีวงเล็บ พจน์ที่มีตัวแปรมากขึ้น อยู่ในรูปเศษส่วน แต่ตัวแปรมีดีกรีเป็นหนึ่ง</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหาของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
รายวิชา คณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและอสมการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา
<p><u>ม.1</u> นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> เขียนสมการแทนข้อความที่กำหนดให้ได้ แก้โจทย์ปัญหาง่าย ๆ โดยใช้สมการได้ <p><u>ม.2</u> นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> เปลี่ยนประโยคภาษาเป็นประโยคสัญลักษณ์ได้ เปลี่ยนประโยคสัญลักษณ์เป็นประโยคภาษาได้ เปลี่ยนโจทย์ปัญหาที่กำหนดให้เป็นสมการและหาคำตอบจากโจทย์ได้อย่างถูกต้อง <p><u>ม.3</u> นักเรียนสามารถหาคำตอบของโจทย์ปัญหาที่เป็นสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวได้</p>	
<p><u>ม.2</u> นักเรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> บอกได้ว่าประโยคที่กำหนดประโยคใดเป็นสมการ ประโยคใดเป็นอสมการ หาอสมการที่สอดคล้องกับคำตอบที่กำหนดให้ได้ เขียนกราฟแสดงคำตอบของอสมการได้ อ่านคำตอบของอสมการจากกราฟได้ แก้อสมการโดยใช้คุณสมบัติการบวกของการไม่เท่ากันได้ถูกต้อง 	<p>อสมการในรูปตัวแปรที่มีกำลังเป็น 1 และสัมประสิทธิ์เป็น 1</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเนื้อหาของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและอสมการ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	เนื้อหา
<p><u>ม.3</u> แก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวโดยให้ คุณสมบัติของการไม่เท่ากันได้</p> <p><u>ม.2</u> นักเรียนสามารถเปลี่ยนโจทย์ปัญหาที่กำหนด เป็นอสมการและหาคำตอบตามโจทย์ต้องการได้</p> <p><u>ม.3</u> นักเรียนสามารถใช้สมการเชิงเส้นตัวแปร เดียวแก้โจทย์ปัญหาที่กำหนดให้ได้</p>	<p><u>ม.3</u> อสมการในรูปตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์ไม่เท่า 1 ต้องใช้คุณสมบัติการคูณ</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละระดับชั้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับชั้น		
	ม.1	ม.2	ม.3
นักเรียนสามารถ			
1. หาสมการที่สอดคล้องกับคำตอบที่กำหนดให้ได้	/	/	/
2. หาคำตอบของสมการที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	/	/	/
3. เปลี่ยนประโยคภาษาเป็นประโยคสัญลักษณ์ได้	/	/	/
4. เปลี่ยนประโยคสัญลักษณ์เป็นประโยคภาษาได้		/	/
5. หาคำตอบของโจทย์ปัญหาที่กำหนดโดยให้สมการได้	/	/	/
6. หาคำตอบของอสมการที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง		/	/
7. หาคำตอบของโจทย์ปัญหาที่กำหนดโดยให้สมการได้		/	/

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

น้ำหนักคะแนนของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละระดับชั้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ระดับชั้น/น้ำหนัก (%)		
	ม.1	ม.2	ม.3
นักเรียนสามารถ			
1. หาสมการที่สอดคล้องกับคำตอบที่กำหนดให้ได้	10	10	10
2. หาคำตอบของสมการที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง	45	25	30
3. เปลี่ยนประโยคภาษา เป็นประโยคสัญลักษณ์ได้	15	5	5
4. เปลี่ยนประโยคสัญลักษณ์ เป็นประโยคภาษาได้		5	5
5. หาคำตอบของโจทย์ปัญหาที่กำหนดให้โดยให้สมการได้	30	30	15
6. หาคำตอบของอสมการที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง		15	20
7. หาคำตอบของโจทย์ปัญหาโดยให้สมการได้		10	15
รวม	100	100	100

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรพิมล นาคเวช เกิดวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2507 ที่อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขา คณิตศาสตร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในปีการศึกษา 2528 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2534 ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนเพชรละครวิทยา อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย